

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku M. S.
przy uczestnictwie J. R. D. i Miasta W.
o zmianę stwierdzenia nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 grudnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania J. R. D.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 4 października 2013 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od uczestnika postępowania J. R. D. na rzecz
wnioskodawczyni M. S. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) zł z tytułu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 października 2013 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację uczestnika J. R. D. od postanowienia Sądu Rejonowego w W., którym stwierdzono, że spadek po zmarłej B. M. nabyło m. W.. W skardze kasacyjnej w/w uczestnik zarzucił temu orzeczeniu naruszenie art. 941, art. 946, art. 947, art. 948, art. 926 § 1 i 2 k.c. oraz art. 382 k.p.c. Na tej podstawie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia, oraz poprzedzającego go orzeczenia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawczyni wniosła o jej oddalenie i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie nie występują przesłanki uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący powołał się na trzy przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania: fakt wystąpienia w sprawie istotnych zagadnień prawnych, potrzebę wykładni przepisów postępowania oraz oczywistą zasadność skargi. Istotne zagadnienia prawne, sformułowane przez skarżącego w formie trzech pytań skupiają się wokół problematyki wykładni testamentu. Argumentacja przedstawiona przez skarżącego jako uzasadnienie tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania skupia się *de facto* na kwestionowaniu ustaleń faktycznych, co jest niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Brak jest także podstaw do stwierdzenia, że występują pozostałe dwie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Problem wskazywany jako kwestia wymagająca wykładni powinien zostać sprecyzowany przez dokładne określenie jego treści oraz wątpliwości, jakie wywołuje. Jedynie w takim wypadku Sąd Najwyższy, rozpoznając skargę kasacyjną, mógłby wyjaśnić tę kwestię – przyczyniając się tym samym do rozwoju prawa (celowi temu służy skarga kasacyjna jako nadzwyczajny środek zaskarżenia pełniący zadania publiczne). Skarżący nie wskazał, który przepis budzi wątpliwości interpretacyjne oraz na czym one polegają, a zatem brak podstaw do uznania, że występują problemy

odpowiadające przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Skarga kasacyjna nie jest także oczywiście uzasadniona. Oczywista zasadność skargi kasacyjnej występuje, gdy z jej treści, bez potrzeby głębszej analizy oraz szczegółowych rozważań, wynika że przytoczone podstawy kasacyjne uzasadniają jej uwzględnienie. Skarżący powołujący się na oczywistą zasadność skargi ma obowiązek przedstawienia, na jakiej podstawie swoje twierdzenie opiera, w tym również wskazania przepisów, które w jego ocenie zostały naruszone w sposób kwalifikowany. Temu wymaganiu skarżący nie sprostał, albowiem nie przedstawił argumentacji pozwalającej na przyjęcie, że Sąd Okręgowy rażąco naruszył przepisy i w wyniku tego wydał wadliwe orzeczenie.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w postanowieniu. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.

[aw]